

Bluhme: Jeg har tilladt mig at stille Ændringsforslag udenfor Betænkningen. Det er et Forsøg paa at fæstne i et Forslag de Tanker, som jeg udtalte under første Behandling. Der er ikke Tvivl om, at vi alle fra Kronens Bærer lige til den ringeste Borger ere enige om at gøre vort yderste for at forsvare vor Selvstændighed og Uafhængighed, og enige om at vi maa ordne det saaledes, at vi alle, hvis det skulde ske, at vi blev overfaldne af en Magt, som vilde erobre os, ville kunne møde under Fanerne. Et saadant Forsvar bør vi organisere i Fredstid, saaledes at det faktisk kan baseres paa Frivilligheden, saa at enhver Mand, der kan bære Vaaben, uddanner sig frivilligt i Fredstid til at kunne møde under Fanen, naar det gælder om den sidste, fortvivlede Kamp for vor Uafhængighed. Hele vort Militærapparat burde ordnes efter den Tanke. Men jeg finder desværre ikke, at det er Tilfældet, saaledes som Forslagene fremtræde fra Regeringens Side, og det bliver det heller ikke efter de forskellige Partiers Forslag indenfor Forsvarskommissionen. Det er Smaating, man ordner her, i Sammenligning med det, der vil behøves, naar det gælder om Kampen for vort Fædrelands Eksistens.

Parolen har været den, at vi skulde holde os neutrale og forsvare vor Neutralitet. Efter min Mening kan der slet ikke være Tale om andet, end at vi maa og bør være neutrale, men vi maa huske paa, at en Kamp for vor Eksistens vil ikke finde Sted i Tilfælde af en Krig mellem andre Magter. Bryde vi vor Neutralitet, kunne vi udsætte os derfor, men Kampen derom kommer ikke, saa længe de kæmpe med hinanden, men først bagefter. Have vi da under deres Kamp brudt den Ubemærkethed, i hvilken vi bør leve, den fuldstændige Neutralitet, vi bør opretholde, vil der komme en Afregningens Dag bagefter, saa er det, Kampen vil komme til at staa. Men vi have det heldigvis i vor Magt at undgaa en saadan Kamp for Landets Uafhængighed, idet vi kunne og bør være neutrale, og det vil være en Lykke for Danmark, om vi til den Tid have en Regering, som kan forstaa at holde os ubemærkede, naar de andre Magter slaas med hinanden, forstaa at bevare Neutraliteten og ikke af taabelig Størhedsvanvid, taabelig Militærbegejstring, lader sig lede ind paa noget saa voveligt som det, man kalder at forsvare Neutraliteten. Det vilde være farligt, om vi i en Krig mellem Stormagter begyndte at mobilisere. Vi have jo den historiske Erindring om, at vi en

Gang under Stormagters Kamp fik en Paamindelse, om vi ikke vilde være saavelnige at holde os i Ro. Det skulde nødvendig nu, da vi ligge langt mere udsat end tidligere, være nødvendigt, at man fra nogen Stormagts Side skulde minde os om at holde os rolige og neutrale. Vi have ingen Brug for Mobilisering, det kan der slet ikke være Tale om, ikke før den Dag, en Stormagt forsøger paa at erobre os, men ellers have vi kun Brug for at holde os saa ubemærkede og neutrale som muligt.

Der er ikke et eneste Land, som tænker paa at angribe vor Uafhængighed, naar vi selv holde os rolige. I det Øjeblik, vi foretage saadanne Skridt, som der er Tale om i Forsvarskommissionen og Lovforslagene, at forsvare vor Neutralitet, ere vi ude paa det vilde Hav. I det Øjeblik, der under en Krig mellem andre Magter fra vor Side under Paaskud af at forsvare vor Neutralitet falder Skud mod en anden Stats Krigsmagt, ere vi ikke længere neutrale. Den Dag, der flyder Blod paa Grund af vor Optræden, ere vi i Krig med den paagældende Stormagt. Som jeg tillod mig at bemærke under første Behandling, behøves den Slags heller ikke. Vor Eksistens er i Virkeligheden betrygget, der er ingen, som har i Sinde at tilintetgøre os. Vi kunne sidde ganske roligt og blot opfylde vore Pligter som neutrale, hvilket væsentlig vedrører vore egne Undersaatter.

Holde vi os neutrale, er der ikke Tale om, at vi risikere vort Lands Selvstændighed. Den risikere vi først i det Øjeblik, vi tillade os at træde aktivt op paa den ene eller den anden Maade. Det er saaheldigt for os, at den eneste Stormagt, som kunde have Interesse i at tilintetgøre vor Selvstændighed, inkorporere os, er vor Nabo mod Syd, men, som jeg udtalte sidst, jeg havde Ordet, det er ogsaa den Magt, som har den største Interesse i, at vi forblive selvstændige og neutrale. Jeg minder om, hvorledes vort lille Land kuede den tyske Handel ved Blokade i Østersø- og Nordsøhavnene under Krigen i 1864. Hvis noget lignende skulde indtræde, at England eller en anden Stormagt gennem Blokade vilde kue den tyske Handel, er det en stor Fordel for Tyskland at have en lille neutral Stat liggende op til sit største Handelscentrum, Nord for dets Grænser, saaledes at Eksport og Import kunne ad vore Jernbaner føres til vore Havne — og paa vore neutrale Fartøjer føres over Havet. Ligesom alle Nutidens Krige kun ere industrielle Krige, kun gaa